

importen sættes i forbindelse med forbruget. Men det er helt klart, at denne simple model trænger til adskillige modifikationer, der — selv om de ikke indføres i den matematiske model — i hvert fald kunne have været indføjet som (verbale) kommentarer til modellen.

P. Norregaard Rasmussen.

Sven Røgind: Skatterne og de offentlige udgifter. Vejledning i skatte-teori og skattepolitik. Rosenkilde og Baggers Forlag. Kbh. 1954. 194 sider. Kr. 14,50.

Forfatteren til denne bog antyder i sit forord, at hans tanke med den er, at den skal afløse Ulrich Mortensen: Vore Skatter. Denne nye bog minder da også i en del henseender om sit forbillede; det gælder således indholdets afgrænsning, det ydre udstyr, tildels fremstillingsformen; omfanget er dog en del mindre.

Bogen giver først og fremmest ligesom sit forbillede en oversigt over vort nuværende skattesystem. Den er en god bog for de læsere, der gerne vil vide noget om de store træk af dens emne. Den læser, der f. eks. gerne vil vide noget om, hvormeget indkomstskatterne indbringer sammenlignet med forbrugsskatterne, eller som f. eks. vil vide, hvordan tobaksbeskatningen i grove træk er indrettet, får god og kort besked. Over for manden derimod, som søger oplysninger om nogle tvivlsspørgsmål f. eks. til brug i en skattesag, kommer bogen derimod utvivlsomt tilkort. Men vi har jo også i det sidste par år fået et par skatteretter, som netop tilgodeser dette behov. Som den foreligger, tilfredsstiller den sikkert et behov, således som Vore Skatter gjorde det. Bogen er sagtens lettere at læse, noget mere populær end Vore Skatter. Til gengæld giver den noget færre oplysninger.

I bogen gennemgås vore skatter, en for en. Skattens historie gives ganske kort, derefter omtales dens hovedregler, særlig vægt lægges på skalaer etc. Bogen slutes med et kapitel om skattereformer, hvori antydes lidt af det, der har været planer fremme om.

Ifølge bogens bagside har forfatteren ønsket at tilvejebringe ikke alene en håndbog i skattelovgivning, men også en lærebog i skatteteori og skattepolitik. Det samme fremgår af bogens undertitel. Det må være det 25 sider lange kapitel III »Skatteteori og Skattepolitik«, der har inspireret hertil. De nævnte 25 sider gengiver pænt og nydeligt, hvad man for en menneskealder siden sagde herom. Man må advare læserne imod at tro, at dette er en vejledning i moderne skatteteori eller skattepolitik. Her er intet om skatternes virkning på fordelingen mellem forbrug og opsparing, intet om skatternes påvirkning af arbejdsudbud eller af investering. Diskussionen om, hvorvidt de almindelige budgetregler sikrer neutraliteten, synes også ganske ubekendt for forfatteren. Mulighederne for at anvende finanspolitikken som støttepolitik eller til erstatning af pengepolitikken er også ukendt. Intet om skatterne og valutaen. Heller intet om betydningen for aktiviteten af, at skatteniveau og udgiftsniveauet er vokset.

Forfatteren har i det hele taget ikke været heldig med bogens titel: »— og de offentlige udgifter« læser man på titelbladet. Inde i bogen står der praktisk taget intet herom.

Kjeld Philip.